

การพัฒนาการเรียนการสอน ที่สนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศสุดา รัชฎาวิชชุกุล

ปัจจุบัน ผู้ที่เข้ามาศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษาต่างมีภูมิหลังและประสบการณ์การแสวงหาความรู้ที่แตกต่างกันมากกว่าที่เป็นมาในอดีต ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) ที่หลากหลาย ดังนั้น ปัญหาสำคัญสำหรับสถาบันการศึกษาในการจัดการเรียนการสอนจึงอยู่ที่ว่าจะมีวิธีใดบ้างที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สามารถสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังที่ Joyce และคณะ (1992 : 391) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษและชี้ให้เห็นว่า “ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดเพียงวิธีเดียวที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด นอกจากนี้ ผู้สอนควรมีความเชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาได้” ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้จะนำไปสู่วิธีการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน

Honey และ Mumford (1992 : 3) ได้อธิบายความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ว่ารูปแบบ

การเรียนรู้ คือ “วิธีการที่ผู้เรียนชอบใช้จนเป็นกิจนิสัยในการเรียนรู้ สร้างความคิดรวบยอด จัดจำ และนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน” ซึ่งเป็นผลมาจากความชอบ ความถนัด ประสบการณ์เดิม และบุคลิกภาพของผู้เรียนแต่ละคน ตัวอย่างเช่น ผลการวิจัยของ Reid (1987 : 103) พบว่า “ผู้เรียนชาวเอเชียตะวันออกที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเป็นผู้เรียนแบบจักษุนิยม ชอบฟังการบรรยายของผู้สอนและชอบการอ่านหนังสือโดยลำพัง” และผลการวิจัยของ Honey และ Mumford (1992 : 48) พบว่า “นักบริหารธุรกิจเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้โอกาสพิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่เรียนในหลายแง่มุม ต้องอาศัยเวลาในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์รายละเอียดก่อนที่จะสรุปเป็นหลักการ”

งานวิจัยของ Guild (1998 : 8-13) ได้เสนอแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในห้องเรียน ดังนี้

*อาจารย์ประจำสถาบันภาษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต : ศศ.ด. (หลักสูตรและการสอน) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1) ผู้เรียนมีวิธีการที่ใช้ในการเรียนรู้แตกต่างกันซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน
2) คุณลักษณะของรูปแบบการเรียนรู้สามารถประเมินและจำแนกได้ 3) ทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้มีความสำคัญ ควรนำมาใช้สำหรับการเรียนในห้องเรียน และ 4) รูปแบบการสอนของผู้สอนจะมีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

ความคิดในการจัดการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้มีการวิจัยเป็นจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนกับรูปแบบการสอน และได้ข้อสรุปของการวิจัยตรงกัน เช่น งานวิจัยของ Grout (1991 : 2691-A) และ Cafferty (1981 : 2908-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนของผู้สอนและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ งานวิจัยของ Domino (อ้างถึงใน Dunn, 1984 : 13) พบว่า ถ้าจัดสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนจะได้รับความรู้ มีเจตคติ แรงจูงใจ และประสิทธิภาพการเรียนที่ดีกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบที่ขัดแย้งกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนชอบ

รูปแบบการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอย่างแน่นอนและเป็นไปได้ว่าภายในชั้นเรียนหนึ่งๆ ย่อมมีผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันหลายรูปแบบ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนทุกแบบได้มีส่วนร่วมในการทำงานได้มีโอกาสเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากตน การที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหนึ่งมิได้หมายความว่ารูปแบบการเรียนรู้อื่นๆ จะไม่มี

ประโยชน์ แต่การให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายนอกเหนือจากรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนชอบจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงวิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาไปสู่การรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Learner Autonomy) ด้วย เช่น ผู้สอนอาจเปลี่ยนวิธีการจัดกลุ่มในชั้นเรียนโดยใช้กฎเกณฑ์ของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มผู้เรียนแบบเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่ในการจัดกิจกรรมอื่นๆ ผู้สอนอาจจะจัดกลุ่มที่ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มฝึกการปรับตัวและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ (Oxford & Lavine, 1992 : 38 - 42) นอกจากนี้ ผู้สอนอาจมอบหมายให้ทำงานต่างๆ ที่ต้องใช้รูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบในการทำงานให้สำเร็จก็ได้ (Strong, 2001 : 58 - 59)

ถึงแม้ว่า นักวิจัย นักการศึกษา และผู้สอนจะตระหนักถึงความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ที่มีต่อวิธีการสอนการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน แต่การวิจัยเกี่ยวกับการนำความรู้ความเข้าใจเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนยังมีไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติด้านการสอนได้พิจารณาอย่างจริงจังถึงความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาวิธีการสอนของผู้สอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ได้ดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยในชั้นแรกได้มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อผู้สอนจะได้ปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น และมีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งตนเอง (Self - Access Language Learning Center หรือ SALLC) ในปี พ.ศ.2542

เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ นอกเหนือไปจากการเรียนในชั้นเรียนอย่างไรก็ดี การศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ และวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ) และภูมิหลังทางสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า นักศึกษามีเจตคติ แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และนักศึกษาไม่ได้รับการสอนเกี่ยวกับการใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ แต่นักศึกษา ส่วนใหญ่ระบุว่า มีความต้องการที่จะปรับปรุงวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของตนให้ดีขึ้น (เกศสุตา , 2544 : 46) เป็นไปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต อาจมีวิธีการเรียนและรูปแบบการเรียนที่ตนเองได้แต่ยังมิได้มีการสำรวจอย่างจริงจังเพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากที่สุดอยู่ที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ว่ามีรูปแบบการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างไร และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนองต่อรูปแบบการเรียนของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาของไทยในประเด็นที่เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนว่า “ผู้สอนควรจัดให้มีรูปแบบการเรียนที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน” (ทพวงมหาวิทยาลัย , 2543 : 11) ดังนั้น การวิจัยนี้จึงประกอบด้วยสองขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่หนึ่ง ทำการสำรวจเพื่อหารูปแบบการเรียนของผู้เรียน และขั้นตอนที่สองเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเป็นแนวทางใน

การจัดกิจกรรมการเรียนที่สนองต่อ รูปแบบการเรียนของผู้เรียนให้มากที่สุดเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยให้ความสำคัญต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนมากขึ้น

นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อ David Kolb แห่งมหาวิทยาลัย Case Western Reserve University ได้ทำการวิจัยเป็นจำนวนมากเกี่ยวกับวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้และสร้างทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycle Theory) โดยการสังเกตกระบวนการเรียนรู้และอธิบายว่า ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างเป็นกระบวนการที่ดำเนินกันไปเป็นวงจรซึ่งแต่ละขั้นของการเรียนรู้ก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของขั้นต่อไปด้วย

Kolb (1984) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับ “การไตร่ตรองประสบการณ์” โดยแบ่งการสะท้อนความคิดออกเป็นกระบวนการเรียนรู้สองกระบวนการ คือ การเรียนรู้ และการจัดกระบวนการ Kolb ได้เพิ่มกระบวนการเรียนรู้อีกขั้นตอนหนึ่งคือ “การสร้างความคิดรวบยอดอย่างเป็นนามธรรม” ขณะที่อยู่ในขั้นตอนของการคิดพิจารณาหรือสังเกตไตร่ตรอง ผู้เรียนมักจะตั้งคำถามมากมายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เพิ่งได้รับ เช่น เคยมีประสบการณ์เช่นนั้นมาก่อนหรือไม่ ในขั้นตอนของการสร้างความคิดรวบยอดอย่างเป็นนามธรรมนั้น ผู้เรียนจะพยายามตั้งสมมติฐาน หาเหตุผลและให้ข้อสรุปเกี่ยวกับประสบการณ์ดังกล่าว ในขั้นตอนของการทดลองปฏิบัติ ผู้เรียนจะทดสอบ สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่า ถ้านำไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จเพียงใด ซึ่ง Kolb ได้อธิบายว่า (1984 : 127) “ขั้นตอน

การสร้างความคิดรวบยอดอย่างเป็นนามธรรมนั้น การเรียนรู้เป็นการใช้ความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลมากกว่าความเข้าใจปัญหาหรือสถานการณ์ ผู้เรียนจะวางแผนอย่างมีระบบเพื่อสร้างแนวคิดหรือสรุปเป็นหลักการเพื่อแก้ตอนของการลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนจะทดสอบและพยายามเปลี่ยนแปลงสถานการณ์เพื่อแสวงหาแนวทางที่สามารถนำไปปฏิบัติให้ได้ผลอย่างแท้จริง

ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของKolb ได้รับการยอมรับในวงการวิจัยทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง ในทศวรรษที่ 80 ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาบริหารธุรกิจและการพัฒนาองค์ความรู้การเรียนรู้ชาวอังกฤษ ที่มีชื่อว่า Peter Honey และ Alan Mumford ได้ศึกษางานวิจัยของ Kolb และตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ ที่มีชื่อว่า The Learning Cycle ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับทฤษฎีของ Kolb อย่างมาก

Honey และ Mumford (1992 : 1 – 6) ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้จากประสบการณ์ และได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาจนผู้เรียนอาจจะไม่ได้ตระหนักรู้เลยก็ได้ แต่ถ้าหากผู้เรียนมิได้มีความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนก็อาจจะประสบปัญหาในการเรียนรู้ได้ เช่น ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว ไม่สามารถอธิบายกระบวนการเรียนรู้ของตนให้ผู้อื่นเข้าใจ ไม่ทราบว่าตนเองเรียนรู้ได้อย่างไร และดังนั้น จึงไม่ทราบว่าตนจะปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้และไม่สามารถเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้จากประสบการณ์ได้ และที่สำคัญที่สุดคือ ไม่สามารถช่วยผู้อื่นให้สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์

ของตนเองได้ แต่องค์ประกอบของการเรียนรู้เหล่านี้ได้ถูกมองข้ามไป การเรียนรู้ที่ผู้เรียนตระหนักขึ้นจำเป็นต้องผนวกกับการเรียนรู้ที่เป็นทางการหรือการเรียนรู้จากการอบรมสั่งสอนของผู้สอน จึงจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้หรือ The Learning Cycle ของ Honey และ Mumford ได้อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องดังนี้

1. ขั้น “มีประสบการณ์” ผู้เรียนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้เรียนรู้แล้วผู้เรียนอาจจะรู้วิธีการปรับปรุงการกระทำให้ดีขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่

2. ขั้น “ทบทวน” ผู้เรียนพิจารณาไตร่ตรองเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับ ผู้เรียนอาจจะปรับปรุงการกระทำของตนให้ดีขึ้นในคราวต่อไป ซึ่งขึ้นอยู่กับการพิจารณาไตร่ตรองของตน และอาจจะรวมถึงการได้รับคำแนะนำหรือการอ่านหนังสือก็ได้

3. ขั้น “สรุปผลที่ได้จากประสบการณ์” ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลหรือสรุปเป็นทฤษฎีที่สามารถอธิบายได้ว่าประสบการณ์นั้นๆ เกิดขึ้นได้อย่างไร อาจจะเป็นความคิดของผู้เรียนเองหรือของผู้อื่น หรือมาจากแหล่งความรู้อื่น หรือเป็นแบบอย่างที่ดีที่ครูให้ไว้ ขั้นตอนการเรียนรู้เป็นการสร้างความเข้าใจเพื่อดำเนินการไปตามแบบแผนหรือทฤษฎีที่สรุปได้

4. ขั้น “วางแผน” ซึ่งมักจะนำหน้า “การกระทำ” อาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ตัวอย่างที่ได้รับหรือการได้รับฟังคำวินิจฉัยของผู้อื่น การวางแผนของผู้เรียนนี้มักจะนำไปในลักษณะของแผนการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และหลังจากทำความเข้าใจ

เข้าใจพร้อมกับสรุปสิ่งที่ได้รับจากประสบการณ์แล้ว ก็มักจะ “วางแผน” โดยไม่รู้ตัว

ขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอนของ ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้ได้แบ่งรูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้คือ

1. Activists หมายถึง ผู้เรียนที่มักจะ เรียนรู้ได้ทันทีเมื่อได้รับประสบการณ์ ผู้เรียนจะลงมือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามที่ได้เรียนรู้มาจากประสบการณ์

2. Reflectors หมายถึง ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยการทำความเข้าใจ พิจารณาไตร่ตรองเกี่ยวกับ ประสบการณ์ที่ได้รับ โดยศึกษาเหตุผล ความเป็นไปได้ในหลายแง่มุมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. Theorists หมายถึง ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยการทำงาน ทำงานตามแบบแผน แนวคิด และทฤษฎีที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน

4. Pragmatists หมายถึง ผู้เรียนที่ได้รับข้อมูลจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ตรงและทดลองใช้ ความคิดทฤษฎีที่ได้เรียนรู้เพื่อดูว่าสามารถนำไปใช้ ได้ผลดีจริงหรือไม่

รายละเอียดที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์มีคุณค่าต่อการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิธีการส่งเสริมการรับรู้จากประสบการณ์และการ สะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่างๆ ทั้งด้านเทคนิค วิธีการปฏิบัติของผู้เรียนแต่ละคน และกระบวนการ เรียนรู้ขั้นตอนต่างๆ ของวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจะได้ตรวจสอบการเรียนรู้ของตนและได้รับประสบการณ์ด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่จะนำมาปรับความรู้สึกและเจตคติ กล่าวคือ ขั้นตอนการเรียนรู้ ขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้

เรียนแต่ละคนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากที่สุด จะเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบใช้ในการ เรียนรู้มากที่สุดดังที่ Honey และ Mumford กล่าวว่า “รูปแบบการเรียนรู้แบบต่างๆ สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการหรือแนวทางต่างๆ ที่ผู้เรียนใช้ในการ เรียนรู้” (1992 : 6)

ประชากรที่การวิจัยนี้ศึกษา คือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 4 ปี ของ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ใน ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มีจำนวนทั้งสิ้น 518 คน ซึ่งได้ตอบแบบสำรวจรูปแบบการ เรียนภาษาอังกฤษ ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจทั้งหมดนี้มีรูปแบบการ เรียนเป็นเช่นไรตามวัตถุประสงค์ที่หนึ่งของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้จากการ สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรนักศึกษาคณะบริหาร ธุรกิจ จำนวน 518 คน ได้นักศึกษาที่มีคะแนน เฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับ 2 หรือ เกรด C ลงมา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 419 คน แบ่งกลุ่ม เรียนได้ทั้งสิ้นประมาณ 11 กลุ่ม หลังจากนั้นใช้ วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเพื่อเลือกกลุ่มนักศึกษาที่จะมาเป็นตัวอย่างได้ทั้งสิ้น 3 กลุ่มๆ ละประมาณ 40 คน เพื่อการทดลองสอน และก่อนการทดลอง สอนยังได้ให้กลุ่มตัวอย่าง แต่ละกลุ่มตอบแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำข้อมูลที่ใช้ในการจัดกลุ่มสำหรับ-ดำเนินกิจกรรมการเรียน การสอนในชั้นเรียนต่อไป

เครื่องมือของการวิจัยได้แก่แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยดัดแปลงจากแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles

Questionnaire) ของ Honey และ Mumford (1992) ประกอบด้วย ข้อความ ซึ่งอธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้และวิธีการที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้ง 4 แบบ ได้แก่ Activist Reflector Theorist และ Pragmatist ข้อความดังกล่าวแบ่งเป็นข้อความต่างๆ ซึ่งอธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้และวิธีการเรียนของรูปแบบการเรียนแต่ละแบบ

สำหรับแผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ นั้น สร้างขึ้นโดยการศึกษาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยคำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์รายวิชา เนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยการเรียนรวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการสำรวจรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งได้ดำเนินการในขั้นต้นแล้ว สำหรับการจัดเนื้อหา ในแต่ละหน่วยการเรียนจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษาพบเห็นบ่อยๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ และความรู้ทั่วไป โดยได้ปรับเนื้อหาให้มีความน่าสนใจและมีประโยชน์ต่อนักศึกษา เนื่องจากจุดมุ่งหมายให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน และกิจกรรม ในบางหน่วยการเรียนอาจนำไปประยุกต์ใช้กับสาขาวิชาอื่นๆ ที่นักศึกษา กำลังเรียนได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เนื่องจากเป็นไปได้อย่างมากที่ว่าภายในห้องเรียนหนึ่งๆ จะมีผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนอย่างหลากหลาย และกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องตอบสนองความหลากหลายนี้ด้วย ดังนั้น หลักการสร้างแผนการสอนนี้ได้นำแนวความคิดของทฤษฎีวงจรการเรียนรู้ (The Learning Cycle) ของ

Honey และ Mumford (1992) มาใช้การจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองศักยภาพของผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ทุกหน่วยการเรียนจะมีกิจกรรมต่างๆ หลายรูปแบบ ซึ่งสร้างขึ้นตามรูปแบบการเรียนแต่ละแบบโดยมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษาได้เลือกทำงานที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนของตน เช่น นักศึกษาที่ชอบการแสดงออก การลองผิดลองถูก ก็สามารถเลือกกิจกรรมที่ให้โอกาส นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น สำหรับนักศึกษาที่ชอบฟังมากกว่าพูด ต้องการเวลาในการสังเกตและการวิเคราะห์ก็สามารถเลือกกิจกรรมการเขียนหรือทำงานตามใบงาน เป็นต้น

สำหรับการประเมินผลการเรียน ในการเรียนการสอนทุกหน่วยการเรียนจะมีการกำหนดภาระงาน และการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งแจ้งนักศึกษาได้ทราบว่าจะต้องทำกิจกรรมใด ประเมินผลอย่างไรบ้างเพื่อให้นักศึกษารู้ข้อมูลและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จะต้องมีการแจ้งผลการประเมินให้นักศึกษารับทราบ การประเมินผลประกอบด้วย การประเมินความรู้ความสามารถ (formative and summative assessments) และการประเมินตามสภาพจริงในสิ่งที่ นักศึกษาปฏิบัติ (performance - based assessment) โดยแจ้งเกณฑ์การประเมิน (rubrics) เพื่อให้การให้คะแนนมีความชัดเจนและยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน

นอกจากนี้ยังมีแบบประเมินตนเองซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้นักศึกษาประเมินความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวบรวมสาระสำคัญจากผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้น

ฐานสำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กำหนดว่าผู้เรียน ภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านใดบ้าง และแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติ กับแรงจูงใจที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ พร้อมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียนในชั้นเรียนสำหรับผู้สังเกตการณ์ การเรียนการสอนในชั้นเรียนซึ่งสร้างขึ้นตามแนว ความคิดเกี่ยวกับการสังเกตการณ์การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของ Wajnryb (1992)

การพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างตาม

แผนการสอนที่สร้างขึ้นใช้เวลาทั้งสิ้น 15 สัปดาห์ หรือ 1 ภาคการศึกษา

การศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตร 4 ปี คณะบริหาร ธุรกิจของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวนทั้งสิ้น 518 คน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนแบบ Reflector คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาเป็นรูปแบบการเรียนแบบ Pragmatist คิดเป็นร้อยละ 24.5 และรูปแบบการเรียน แบบ Activist และ Theorist คิดเป็นร้อยละ 14.9 และ 12.7 ตามลำดับดังปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

รูปแบบการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
Reflector	248	47.9
Pragmatist	127	24.5
Activist	77	14.9
Theorist	66	12.7
รวม	518	100.00

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่มีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษต่าง ๆ กัน

ผลการพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจพบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจทั้ง 3 กลุ่ม สูง

กว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ คือ นักศึกษาที่เรียนด้วยการสอนที่ใช้รูปแบบที่ตนชอบปฏิบัติ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นดังปรากฏในตารางที่ 2 ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการพัฒนา การเรียนการสอน				หลังการพัฒนา การเรียนการสอน			d	t
	N	$\bar{X}$	s^2		n	$\bar{X}$	s^2		
กลุ่มที่ 1	40	54.55	13.10		40	60.78	21.99	6.23	8.96*
กลุ่มที่ 2	40	57.25	37.21		40	62.53	42.25	5.27	8.18*
กลุ่มที่ 3	40	55.25	26.32		40	59.70	37.57	4.45	7.88*
รวม	120	55.68	26.42		120	61.00	34.81	5.32	14.34*

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

สำหรับผลการพัฒนาการเรียนการสอนที่
สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน
ที่มีต่อเจตคติและ แรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษา
อังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ พบว่า
นักศึกษามีเจตคติและแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษา
อังกฤษสูงขึ้น หลังการพัฒนาการเรียนการสอน

ข้อความ	ก่อนการพัฒนา การสอน			หลังการพัฒนา การสอน		d	t
	$\bar{X}$	s^2		$\bar{X}$	s^2		
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติ							
ท่านสนใจเรียนภาษาอังกฤษ	2.19	0.22		3.75	0.18	1.56	26.57
ครูสนใจความก้าวหน้าในการเรียนของท่านและ ส่งเสริมการเรียนรู้ของท่าน	2.54	0.25		3.86	0.12	1.32	23.61
ท่านสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนในชั้นเรียนไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	2.24	0.18		3.48	0.25	1.24	20.58
ท่านมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียน	2.17	0.14		3.61	0.24	1.43	25.27
กิจกรรมที่ครูจัดให้เรียนในชั้นเรียนน่าสนใจและ น่าท้าทาย	2.08	0.41		3.52	0.27	1.44	19.22
ภาษาอังกฤษสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษาคือ และการทำงานของท่านในอนาคต	3.54	0.25		4.43	0.28	0.89	13.39
ท่านมั่นใจว่าท่านจะประสบความสำเร็จในการ เรียนภาษาอังกฤษ	2.16	0.14		3.38	0.26	1.23	21.50
หลังจากการเรียนแล้ว ท่านชอบการติดต่อสื่อสาร เข้าร่วมกิจกรรมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษ	1.81	0.46		3.27	0.19	1.46	19.72
รวม	2.34	0.08		3.66	0.14	1.32	30.81

ตอนที่ 2 :แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ						
ท่านตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเพราะว่า กิจกรรมในชั้นเรียนตรงกับความสนใจและความถนัด	2.17	0.36	3.63	0.24	1.45	20.49
ท่านสนุกกับการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ แม้ว่าบทเรียนจะยากก็ตาม	1.33	0.29	3.38	0.24	2.05	30.99
สิ่งที่เรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้กับการเรียนรู้อื่นๆ ได้	2.63	0.31	3.50	0.25	0.87	12.57
ท่านคิดว่าท่านจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป แม้จะมีค่าใช้จ่ายคับในหลักสูตร	1.09	0.14	3.36	0.23	2.27	41.02
ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษช่วยให้ท่านศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองได้	2.50	0.27	3.38	0.24	0.88	13.58
ท่านพยายามฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ หาโอกาสสนทนากับเจ้าของภาษา ค้นคว้าในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง	1.47	0.35	3.23	0.18	1.76	26.51
นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน						
ท่านมีโอกาสเลือกทำกิจกรรมที่ท่านชอบและสนใจ ดังนั้นท่านจึงชอบวิชาภาษาอังกฤษ	1.53	0.30	3.75	0.18	2.23	34.78
เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นเรียน ท่านตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าคนอื่น ๆ	2.72	0.50	3.77	0.21	1.05	13.54
รวม	1.92	0.06	3.49	0.12	1.56	40.35
รวมทั้งหมด	2.13	0.06	3.58	0.12	1.44	37.18

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติและแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของเจตคติและแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนการสอนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเจตคติและแรงจูงใจก่อนการพัฒนาการเรียนการสอน

ผลการพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยได้บรรลุเป้า

หมายของการวิจัยคือ ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของผู้เรียนว่าผู้เรียนมีวิธีการใดบ้างที่ชอบใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ของคณะบริหารธุรกิจมีรูปแบบการเรียนแบบ Reflector รองลงมาเป็นรูปแบบการเรียนแบบ Pragmatist Activist และ Theorist ตามลำดับ และสำหรับผลการพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน พบว่า สามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดีโดยผู้เรียนมีพัฒนาการทางการใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น และมีเจตคติกับแรงจูงใจ สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ แรงจูงใจ และองค์
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นเช่นกัน ผลการวิจัยนี้ ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการ
เป็นการยืนยันและสนับสนุนผลการวิจัยเป็นจำนวน เรียนของผู้เรียน
มากที่สุดชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนมีอิทธิพลต่อผล

บรรณานุกรม

- เกศสุตา รัชฎาวิชรุกุล. (2544). การศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคมที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). (2540). กรุงเทพฯ :
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- Cafferty, E. (1981, November). An Analysis of Student Performance Based Upon the Degree of
Matching Between the Educational Cognitive Style of the Teacher and the Educational Cog-
nitive Style of the Students. **Dissertation Abstracts Internatioaal**, 41, pp.2908-A.
- Cain, R. N. and Cain, G. (1990, October). Understanding a Brain-Based Approach to Learning
and Teaching. **Educational Leadership**, 2, pp. 66-70.
- Grout, C. M. (1990, October). Understanding a Brain-Based Approach to Learning and Teaching
Style and Atudent Learning Style with Relation to Academic Achievement and Absenteeism of
Seniors in a Rural High School in North Central Massachusettes. **Dissertation Abstracts In-
ternational**, 51, pp.2619-A.
- Guild, P. (1998, Winter). Making Sense of Learning Styles. **The School Administrator**, 51, pp.
8-13.
- Honey, P. and Mumford, A. (1986). **Using Your Learning Styles**. Maidenhead : Peter Honey.
_____. (1992). **The Manual of Learning Styles**. Maidenhead : Peter Honey.
- Joyce, B., weil, M. and Showers, B. (1992). **Models of Teaching**. Boston : Allyn and Bacon.
- Kolb, D. A. (1984). **Experiential Learning : Experience as the Source of Learning and Develop-
ment**. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- Oxford, R. L. and Lavine, R.Z. (1992, Winter). Teacher-Student Style Wars in the Language
Classroom : Research Insights and Suggestions. **Association of Departments of Foreign Lan-
guage Bulletin**, 23, pp. 38-45.
- Reid, J. M. (1987, March). The Learning Styles Preferences of ESL Students. **TESOL Quarterly**,
1, pp.87-103.
- Strong, R. W. and Silver, H. F. (2001, November). Marking Students as Standards. **Educational
Leadership**, 3, pp. 56-61.
- Wajnryb, Ruth. (1992). **Classroom observation tasks : resource book for language teachers and
Trainers**. Cambridge : Cambridge University Press.